

Κυριακή 22α Σεπτεμβρίου 2019 (Κυριακή Α΄ Λουκᾶ).

Λκ. 5, 1 – 11.

«συνέκλεισαν πλήθος ἰχθύων πολύ». Λκ. 5, 6

Στή λίμνη τῆς Γεννησαρέτ ἔρχεται ὁ Κύριος σήμερα πρωί πρωί, γιά νά διδάξει τό λαό καί νά προσκαλέσει τούς πρώτους μαθητές κοντά Του.

Ἦταν ἓνα συνηθισμένο πρωινό. Τίποτε δέν προμήνυε ὅτι ὁ Κοσμοκράτορας τοῦ σύμπαντος αὐτό τό πρωινό θά περπατοῦσε στήν ἀκρογιαλιά τῆς Γεννησαρέτ. Κανείς δέν εἶχε προετοιμάσει τό Σίμωνα καί τήν παρέα του πῶς αὐτό τό πρωινό θά συναντοῦσαν τό Δημιουργό τους, θά Τόν βοηθοῦσαν στό κήρυγμά Του καί θά ἐλάμβαναν τήν πρόσκληση νά γίνουν οἱ ἄμεσοι μαθητές καί συνεργάτες Του.

Μέσα στή ρουτίνα τῆς καθημερινότητας ἔγινε αὐτό πού δέν μπορούσε νά φανταστεῖ, νά ὄνειρευτεῖ ἢ νά ἐλπίζει κανείς ἀπό τούς πρωταγωνιστές τοῦ σημερινοῦ περιστατικοῦ. Οἱ ταπεινοί καί ἀπλοί φαράδες γίνονται συνεργάτες τοῦ Μεσσία στή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Ὡς προσόντα δέν ἔχουν τή γνώση,

τά χρήματα ἢ τίς γνωριμίες. Μοναδικό προσόν πού διαθέτουν εἶναι ἡ καθαρὴ τους καρδιά, ἡ ταπείνωση στό φρόνημα, ἡ ὑπακοή καί ἡ ἀπλότητα.

Ἡ περίπτωσή τους δείχνει πρὸς ὅλους ὅτι ὁ Θεὸς ἀποκαλύπτεται παντοῦ καί πάντοτε. Ὅλοι εἶναι ἱκανοί καί ἄξιοι νά ζήσουν τήν ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ. Τό θέμα εἶναι, ὅμως, πόσοι εἶναι ἕτοιμοι νά τήν ἀποδεχθοῦν καί νά τῆς ἐπιτρέψουν ν' ἀλλάξει τή ζωή τους. Ἡ ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ γίνεται καθημερινά καί μέ ἀμέτρητους τρόπους. Ὁ Θεὸς ἀποκαλύπτεται μέσ' ἀπό τήν ὁμορφιά καί τήν ἀρμονία τῆς φύσεως, μέσ' ἀπό τό μικρόκοσμο καί τό μακρόκοσμο τῶν πλασμάτων Του, μέσ' ἀπό τή χάρη καί τίς εὐλογίες τῆς λατρείας καί τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας του, μέσ' ἀπό τά μικρά ἢ μεγάλα γεγονότα τῆς καθημερινότητας, πού οἱ ἄνθρωποι τά ὀνομάζουν συμπτώσεις, μέσ' ἀπό τά ἄπειρα δῶρα Του, πού τά συνηθίσαμε καί τά θεωροῦμε δεδομένα, μέσ' ἀπό τά βλέμματα, τά χαμόγελα καί τά αἰσθήματα ὄλων αὐτῶν πού συναντᾶμε καθημερινά στή ζωή μας. Τούτη ὅμως τήν πλούσια σέ τρόπους καί φόρμες ἀποκάλυψη ἐλάχιστοι ἐτοιμάζουν τούς

ἐαυτούς τους, γιά νά τήν ἀποδεχθοῦν καί νά τήν ἐκτιμήσουν.

Οἱ φαράδες τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς δέχονται αὐτή τήν παρουσία τοῦ Χριστοῦ στήν καθημερινότητά τους, μετατρέπουν τήν φαρό-βαρκα τους σέ ἄμβωνα, γιά νά κηρύξει ὁ Θεῖος Διδάσκαλος καί ἀποφασίζουν νά κάνουν ὑπακοή σέ ὅ,τι καί ἂν τοῦς ζητήσῃ. Ἐκεῖνος τοῦς ζητάει τό ἐντελῶς παράξενο καί ἀντισυμβατικό νά πᾶνε νά ρίξουν τά δίχτυα τους, γιά νά φαρέψουν μέρα μεσημέρι. Ἐκεῖνοι, μετά τήν πρώτη λογική τους ἐπιφύλαξη, γιά τό χατίρι τῶν λόγων τοῦ Ἰησοῦ καί ἀπό μία εὐλογημένη ὑπακοή, ρίχνουν τά δίχτυα τους κάτω ἀπό τό φῶς τοῦ ἡλίου καί πετυχαίνουν αὐτό πού δέν κατάφεραν ὅλο τό βράδυ. Γεμίζουν τό πλοιάριό τους μέ τόσα ψάρια, πού εἶναι ἐπικίνδυνο νά βυθιστεῖ ἀπό τό φορτίο.

Εἶναι πραγματικά μεγάλη ὑπέρβαση νά ξεπεράσει κάποιος τά δεδομένα τῆς λογικῆς καί ν' ἀκολουθήσῃ ὁδηγίες πού δέ χωροῦν στό μυαλό καί στούς φυσικούς νόμους. Ἡ ὑπακοή εἶναι μία ἐλεύθερη κίνηση τοῦ ἀνθρώπου νά ξεπεράσει τόν ἑαυτό του καί τά δεδομένα του καί νά ὑποταχθεῖ

στό άγνωστο και άνερμήςευτο θέλημα του Θεού. Η ύπακοή χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια για να έπιτευχθεί. Ο άνθρωπος τής ύπακοής κάνει τήν υπέρβαση του έαυτου του και του έγωισμού του. Ξεπερνάει τίς απόψεις, τή γνώμη, τά δικαιώματά του. Υποτάσσεται από αγάπη και από έμπιστοσύνη. Η απόλυτη έμπιστοσύνη στό Θεό πάντοτε δικαιώνεται και άργά ή γρήγορα άνταμείβεται.

Οί μαθητές έμπιστεύθηκαν τήν όδηγία του Χριστού και απέλαβαν τήν πλούσια φαριά. Τό θαῦμα αυτό, όμως, μέσα τους ζητούσε έρμηνεία. Αυτή τήν έρμηνεία τούς τήν έδωσε ό Κύριος. Τούς έξηγει ότι τούς χάρισε τήν πλούσια φαριά, διότι αυτό είναι τό εύκολο, άσήμαντο και δευτερευόν. Τό σημαντικό για τό Χριστό είναι να Τόν ακολουθήσουν στό φάρμα τών άνθρώπινων ψυχών. Η πλούσια φαριά πού τούς χαρίζει είναι μία υπόσχεση πώς, εάν θελήσουν να γίνουν φαράδες άνθρώπων, θα κάνουν μία άνταλλαγή. Θα άνταλλάξουν τήν ύλη μέ τό πνεῦμα. Τούς υπόσχεται πώς, εάν Τόν ακολουθήσουν, τούς περιμένει δουλειά και κούραση πολλή. Ο μαθητής του Χριστού δέν βολεύεται στίς θεωρίες. Δέν αναπαύεται στό εύχολόγιο. Είναι

έτοιμος νά κουραστεῖ, νά ἰδρώσει, νά ματώσει, νά
 ξενουχτίσει, νά δοκιμάσει ἀμέτρητες φορές τήν
 ἀλμύρα στίς θάλασσες τοῦ κόσμου, νά τρέξει στούς
 ἀγεωγράφητους ὀρίζοντες τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς,
 γιά νά ψαρέψει ἀνθρώπους. Ὑπόσχεται ὁ Ἰησοῦς
 στούς μελλοντικούς μαθητές Του νά τούς κάνει
 ἀλιεῖς ἀνθρώπων, γιά νά τούς διαβεβαιώσει μ' αὐτή
 τήν ὑπόσχεση ὅτι τούς περιμένει πολὺς κόπος. Κού-
 ραση ἀπό τίς δυσκολίες, ἀπό τίς προδοσίες, ἀπό τό
 ἀμφίβολο ἀποτέλεσμα. Κούραση σωματική, ψυχική,
 πνευματική. Αὐτή εἶναι ἡ ὑπόσχεση τοῦ Ἰησοῦ σέ
 καθέναν πού ἀποφασίζει νά γίνει μαθητής Του καί
 ἐργάτης τοῦ εὐαγγελίου. Τό ἀντιστάθμισμα σ' αὐτόν
 τόν κόπο εἶναι ἓνα καί μόνο, ἡ χαρά τοῦ
 ἀποτελέσματος, ἡ ἱκανοποίηση ἔστω καί τῆς
 ἐλάχιστα καλῆς ψαριᾶς. Ὅταν καταλάβει ὁ μαθητής
 τοῦ Χριστοῦ ὅτι ἀξιώθηκε νά γίνει ἐργαλεῖο στά χέ-
 ρια τοῦ Κυρίου του, γιά νά σαγηνευτοῦν ἄνθρωποι
 κοντά στή σωτηρία, αὐτό δέν εἶναι μόνο χαρά, ἀλλά
 εἶναι καί ἀπίστευτη τιμή. Κανένα ἀξίωμα καί κανέ-
 να ἐπάγγελμα καί καμία διάκριση δέν
 ἀντισταθμίζεται ἀπό τό αἶσθημα ὅτι κάποιος

ἄνθρωποι σώζονται χάρις στόν κόπο πού καταβάλλει ὁ μαθητής τοῦ Χριστοῦ.

Αὐτό τό δέλεαρ ὁ Ἰησοῦς τό προσφέρει σέ ὅλους μας. Ὅλους μᾶς καλεῖ, χωρίς ἐξαίρεση, νά γίνουμε συνεργάτες καί ἀπόστολοί Του γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Μᾶς καλεῖ νά βροῦμε μέσα μας τήν ἀπαραίτητη ἀγάπη πού χρειάζεται, γιά νά κουραστοῦμε γιά τούς ἀδελφούς μας. Μετά τήν κόπωση τῆς ἐργασίας ὁ Κύριος μᾶς ὑπόσχεται τή χαρά τοῦ ἀποτελέσματος. Μακάρι αὐτῆς τῆς χαρᾶς νά ἀξιωθοῦμε ὅλοι μας ὡς φιλότιμοι ψαράδες τοῦ Ἐὐαγγελίου καί ὡς ἀποδέκτες τῆς ἄκτιστης Θείας Χάρης. Ἀμήν.